

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 29

Fylke: Møre og Romsdal

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Syvde

Emne:

Bygdelag: Sandnessstranda

Oppskr. av: Bernt Byrdgkke

Gard: Sandnes

(adresse): Eidsa

G.nr. 103 Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Eiga røynsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Det var lite og høyrde òm jolenissen i mi barnetid, kring 1900. Dei fortelde òm nisser, men seilge jolenisser mist og ikkje òm. Dei tala om òm jolegeita, då. Ho tok til å nærma seg gardene i adventa. Men og høyrde aldri ho gjorde noko, kortge god! eller smøt, og aldri mist og at nokon såg henne. Jolenissen træn og helst er kornen isom gjennom jolekort, eit forretningsstrikk.
2. Nissen kom ikkje med jolegaver i mi barne- og ungdomstid. Ikkje træn og det er vanleg òm. Det kan vera i seilge høve ein kladder seg ut.
3. I barnetid o. l. har nissen koma og dela ut småting. Nissen må helst ikkje vera for voksen. Kladderaden skal helst vera slik dei ser på jolekorta.
4. Det er elles ikkje so nage om utstyret. Men maske må han haue. Kjøpt nisse-maske. Forretningsjeff!
5. Kring 1900 var det ikkje balt òm å kjøpa maske. Det er kome seinare, i fylgje med om òm pengar mellom folk.
6. Det mist og ikkje òm.
7. Det kan vel kenda no i seinare tid. Eg træn ikkje det er vanleg. Var det slekt ikkje fyrr.
8. Eg mist ikkje at me har noko fastlege dagar òm eiopphøvet til jolenissen. Men det er trænleg det er

samanheng med den gamle nissen. Han fekk
 då julegraut, sa dei, han med, og var som ein jule-
 gjest. Men eg veit ikkje om nokon i bygdaene her
 som sette graut på tåen åt nissen. Her var for
 lite av maten millom folk til åt dei kunne
 "fara so stygt" med han.

9. Noko seier samarbeid med nissen veit eg ikkje
 om. Eg trur helst nissen var nokso "passiv". Eg
 trur i det heile ikkje det var nokon som trudd på
 han. Dei hadde berre pratet om han til mor.